

ПРОТОКОЛ

№ 572

гр. Пловдив, 19.12.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Катя Ст. Пенчева

Членове: Веселин Г. Ганев
Красимира Д. Ванчева

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
и прокурора Виктор Ас. Янков

Сложи за разглеждане докладваното от Веселин Г. Ганев Въззивно частно наказателно дело № 20235000600566 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Жалбоподателите (обвиняеми) **Ж. С. П.** и **Т. Ж. Т.** се явяват лично и с **адв. Ж. В.**, упълномощен на ДП.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв. В.: Да се даде ход на делото.

Обвиняемият П.: Съгласен съм да се гледа делото днес.

Обвиняемият Т.: Също не възразявам днес да се разгледа делото за мярката ми за неотклонение.

Съдът след съвещание намира, че са налице основанията за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се делото.

На страните се разясниха правата, вкл. по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи и за други доказателства.

Да се даде ход на съдебните прения.

Адв. В.: Поддържам изцяло въззивната частна жалба.

Нямаме искания за отводи към състава и такива за други доказателства.

Обвиняемият П.: Поддържам жалбата на защитника ми и не възразявам този състав да разгледа мярката ми за неотклонение.

Няма да соча доказателства.

Обвиняемият Т.: Също поддържам жалбата на адвоката ми и нямам против този състав да разгледа делото по мярката ми за неотклонение.

С оглед изявленията на страните, съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да се даде ход на съдебните прения по същото, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, аз ви предлагам да оставите без уважение жалбите на двамата обвиняеми срещу определението на Старозагорския окръжен съд като неоснователна и да потвърдите това определение, с което на тях е взета най-тежката мярка за процесуална принуда, а именно „задържане под стража“. Налице са всички условия и предпоставки на чл. 63 от НПК за определяне на такава мярка за неотклонение.

Налице е първото изискване на закона относно повдигнатите обвинения - наказанието, което се предвижда да е лишаване от свобода. В случая спрямо П. и Т. са повдигнати две обвинения. Едното е по чл. 142 от НК – отвличане, наказуемо с лишаване от свобода от 7 до 15 години, а другото за грабеж по чл. 198 от НК, наказуемо с лишаване от свобода от 3 до 10 години, т.е. и двете престъпления са тежки по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК.

Относно втората предпоставка – обосноваването на предположение, или подозрение по европейските стандарти, че те имат съпричастност към престъпленията, за които им е повдигнато обвинение, според мен безспорно е налице и не само от показанията на пострадалия А., но и от показанията на още петима свидетели, както и от заключението на СМЕ - освидетелстване на

живо лице на пострадалия А. за нараняванията му, причинени от двамата обвиняеми, работещи като кредитни консултанти. Те са го обработили да направи вноски относно изтегления кредит. Вижда се от заключението на СМЕ по какъв начин са го обработили.

Относно третата предпоставка – реалната опасност от укриване или извършване на престъпление. За укриването е ясно, че няма такава опасност. Същото е приел и Старозагорският окръжен съд. Обаче относно реалната опасност от извършване на престъпление - тя е налице. И за двамата обвиняеми не са чужди съдебните зали, в които се разглеждат наказателни дела. П. вярно е реабилитиран, но той е осъждан за престъпление по чл. 129, ал. 1 от НК – нанасяне на средна телесна повреда, т.е. не му е чуждо насилието над личността. Макар и реабилитиран, това е една характеристична данна, която е отчетена и от първоинстанционния съд За Т. – той е многократно осъждан, вкл. на лишаване от свобода, което наказание е изтърпявал ефективно. За него може да се каже, че има трайно утвърдени престъпни навици.

Окръжният съд е отчел и опасността, ако спрямо двамата не бъде взета мярка за неотклонение задържане под стража, те да въздействат върху пострадалия и върху свидетелите за хода на досъдебното производство. Такива индикации вече са налице по делото, между другото. Познати или приятели на обвиняемите действат в тази насока. Пострадалият е поискал да бъде преразпитан и казва, че и той е виновен, че е теглил кредит. Очевидно опитите за въздействие може би ще продължат, особено ако на двамата им бъде изменена мярката за неотклонение.

Ето защо считам, че най-адекватната в случая мярка за неотклонение е задържане под стража.

Адв. В.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам изцяло изнесеното в частната жалба и с цел процесуална икономия няма да се спирам подробно на нея.

Не съм съгласен напълно с представителя на обвинението, освен с това, че двамата са привлечени да са извършили тежки умишлени престъпления. Безспорни изводи, че двамата са извършили престъпленията, за които са обвинени считам, че не са налице. Обвинението стъпва само и единствено на показанията на свидетеля, който е конституиран и като пострадал по делото.

Не се оспорва, нито от нас, нито от обвинението, че е бил некоректен спрямо обслужването на получените от него заеми от фирмата, в която моите подзащитни работят. Същите обаче имат постоянна месторабота, имат деца, за които полагат активно грижи, както и постоянни адреси на територията на страната.

Считам, че мярката за неотклонение не бива да се използва като изтърпяване на наказание, а смисълът ѝ е да осигури явяването пред съответните правораздавателни органи и пред органите на досъдебното производство. Има данни по делото, че не са възпрепятствали умишлено по какъвто и да е начин разследването. Напротив – дали са обяснения и съдействат за разкриване на обективната истина.

Относно твърдението на обвинението, че имало данни по делото, че те се опитвали чрез свои познати и приятели да въздействат на пострадалия и на свидетелите, мисля за безпочвени към настоящия момент. Това са просто предположения, няма доказателства за това по делото. Затова считам, че една по-лека мярка за неотклонение би постигнала целите на чл. 57 от НПК и би осигурила един справедлив процес спрямо тях.

Ето защо моля да отмените определението на първоинстанционния съд, като по собствена преценка наложите по-лека мярка за неотклонение, евентуално домашен арест или парична гаранция, която, ако съдът прецени, че са налице основания за последната, моля да бъде съобразена с тяхното имотно и семейно положение.

Съдът даде дума за лична защита на обвиняемите.

Обвиняемият Т. Ж. Т.: Съгласен съм с казаното от адвоката, поддържам го и няма какво да допълня.

Обвиняемият Ж. С. П.: Също поддържам казаното от защитника ми и няма какво да допълня.

Съдът даде последна дума на обвиняемите.

Обвиняемият Т. Ж. Т.: Искам мярката ми да е по-лека, за да се грижа за децата. Дори да е домашен арест, макар да няма да мога да работя, ще мога да се грижа за децата. Имам и кредит, който трябва да се плаща.

Обвиняемият Ж. С. П.: Искам по-лека мярка за неотклонение.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът, след съвещание, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64 от НПК.

След запознаване с материалите по делото въззивната инстанция, както резонно е отчел и първоинстанционният съд, намира, че разследването е на твърде ранен етап от развитие на досъдебното производство по събиране и проверка на доказателствата, като на този етап от една страна са налице обясненията на двамата обвиняеми Т. Т. и Ж. П., в които са разказали, че пострадалият доброволно се е качил във въпросния автомобил и по негово желание е оставил въпросната сума от 120 лв., а от друга страна е налице последващ разпит на пострадалия А. А. от 07.12.2023 г. в който е отразил, че желае да оттегли обвинението си към Т. Т. и Ж. П., като е упоменал, че има вина за случилото се, т.е. на този етап от разследването и при положение, че няма свидетели преки очевидци на деянията на двамата обвиняеми, предстои събиране на други доказателствени източници, които да потвърдят или да оборят версията на обвиняемите или депозираните показания на пострадалия свидетел А..

От друга страна е факт, че съдебно-медицинската експертиза е установила травматични увреждания по главата и по лицето на свидетеля А..

При това положение и с оглед изложената фактическа установеност до момента от разследването, настоящата инстанция счита, че обоснованото подозрение за съпричастността на двамата обвиняеми в извършване на престъплението, за които им е повдигнато обвинение, се явява разколебано и не е с необходимия доказателствен интензитет за определяне на най-тежката мярка за неотклонение по отношение на двамата обвиняеми.

По отношение обвиняемия П. е настъпила реабилитация за предишните му осъждания, а и съобразно актуалната практика на ВКС институтът на настъпила реабилитация не позволява съдебното му минало да се отчита като лоша или като негативна характеристична данна, за да обоснове наличието на реална опасност от извършване на престъпление.

По отношение на обвиняемия Т. действително не е налице реабилитация за осъжданията му, за които е изтърпял и ефективно наказание лишаване от свобода, като видно от свидетелството му за

съдимост на 25.09.2015 г. е изтърпял наказанието лишаване от свобода и от тогава няма данни за наличие на други криминални прояви и регистрации.

Отделно от това, следва да се отчете и семейното положение на Т. Т. като родител на малолетни деца.

Ето защо съдът намира, че с оглед на наличните по делото доказателства и доказателствени средства, подкрепящи обвинителната теза и с оглед на предпоставките при определяне вида на мярката за неотклонение по чл. 56, ал. 3 от НПК, целите по чл. 57 от процесуалния закон могат да бъдат постигнати и с по-лека мярка за неотклонение по отношение на двамата обвиняеми, а именно парична гаранция в размер на 3000 лв. за всеки един от тях, който е съобразен и с имущественото им положение.

Обвиняемите следва да бъдат освободени след внасяне на гаранцията съгласно чл. 64, ал. 9 от НПК.

По изложените съображения, Пловдивският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение № 1034 от 08.12.2023 г. на Окръжен съд Стара Загора, постановено по ЧНД № 413/2023 г. на Окръжен съд Стара Загора, с което е взета мярка за неотклонение „**задържане под стража**” по отношение на Ж. С. П. и Т. Ж. Т. – обвиняеми по досъдебно производство № 241/2023 г. по описа на РУ на МВР – Гълъбово, като **ВЗЕМА** мярка за неотклонение „**парична гаранция в размер на 3000 лв.**“ за всеки един от тях.

Обвиняемите да бъдат освободени след внасяне на гаранцията съгласно чл. 64, ал. 9 от НПК.

Определението е окончателно.

Протоколът изготвен в с. з.

Заседанието се закри в 10:34 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____